

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 4 Pv 204/15/1105
EEČ: 2-12-192-2016

Bratislava V 06.04.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Zločin Skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3
Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona
číslo 246/2012 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Zločin Skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona
číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 246/2012 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

obvinený XXXXX ako jediný konateľ obchodnej spoločnosti XXXXX, s.r.o. XXXXX, XXXXX XXXXX, IČO: XXXXX, od 30.06.2005 do 02.07.2007, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu XXXXX XXXXX a registrovanej na Daňovom úrade XXXXX XXXXX, ako daňový subjekt podal dňa 28.03.2007 daňové priznanie k dani z príjmu právnickej osoby za rok 2006, v ktorom vykázal celkovú sumu výnosov vo výške 34.153.582,- Sk (1.133.691,23,- Eur), celkovú sumu prevádzkových, finančných a mimoriadnych nákladov vo výške 33.943.283,- Sk (1.126.710,58,- Eur), daňový základ subjektu v podanom daňovom priznaní bol 210.229,- Sk (6.978,32,- Eur), daňový subjekt uviedol zúčtované a vyplatené zdaniteľné príjmy vo výške 198.091,- Sk (6.575,42,- Eur), pričom zrazené preddavky za daň zo zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov boli uvedené a zaplatené vo výške 24.210,- Sk (803,62,- Eur); Daňový úrad XXXXX XXXXX vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2006, pre určenie dane podľa pomôcok podľa § 29 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných

finančných orgánov v platnom znení využil Daňový úrad XXXXX VI metódu dožiadania iných správcov dane, ktorí na základe miestnych zisťovaní potvrdili, že spoločnosť XXXXX, s.r.o. evidovala dodávateľské faktúry od daňového subjektu XXXXX, s.r.o. v celkovej výške 13.905.232,- Sk (461.569,14,- Eur), spoločnosť XXXXX, s.r.o. mala v evidencii dodávateľské faktúry vo výške 19.683.991,60,- Sk (653.388,82,- Eur), spoločnosť XXXXX s.r.o. evidovala 4.844.600,- Sk (160.811,26,- Eur), teda celková suma výnosov daňového subjektu bola vyčíslená na 38.433.823,60 Sk (1.275.769,22,- Eur), pričom daňový subjekt v daňovom priznaní, ktoré správcovi dane v zákonom stanovenej lehote predložil vykázal náklady vo výške 33.943.283,- Sk (1.126.710,58,- Eur); daňový základ určený daňovým úradom bol 38.201.831,- Sk (1.275.769,22,- Eur) daňová povinnosť daňového subjektu bola vypočítaná na základe preukázaných zdaniteľných príjmov vo výške 38.433.823,- Sk (1.275.769,22,- Eur) a zdaniteľných výdavkov vo výške 34.943.283,- Sk (1.159.904,50,- Eur), teda daňový základ daňového subjektu je 3.490.540 Sk (115.887,78,- Eur) a daňová povinnosť k dani z príjmu PO je 663.200,- Sk (22.014,21,- Eur), nie vo výške 24.210,- Sk (803,62,- Eur), ako uviedol daňový subjekt na podanom daňovom priznaní za rok 2006, týmto konaním skrátil daňový subjekt daň z príjmu právnických osôb za rok 2006, ktorú mal znášať, pričom túto daň si určil v nižšej sume, čím bola Štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky spôsobená škoda vo výške **638.990,-Sk** /= 663.200 Sk - 24.210 Sk/ (**21.210,58,- Eur**)

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ, Okresného riaditeľstva PZ v XXXXX, Odboru kriminálnej polície, Oddelenia ekonomickej kriminality XXXXX dňa 21.12.2012 uznesením sp.zn. ORP-XXXXX-2009 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v citovanom uznesení.

Vyšetrovateľ PZ Okresného riaditeľstva PZ v XXXXX, Odboru kriminálnej polície XXXXX dňa 22.03.2016 predložil na tunajšiu prokuratúru na vec sa vzťahujúci spisový materiál spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania obvineného XXXXX z dôvodov uvedených v ustanovení § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

V rámci výkonu dozoru nad zachovaním zákonnosti v prípravnom konaní som preskúmala spisový materiál a návrh vyšetrovateľa PZ a zistila som, že jeho návrh na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je dôvodný.

Dňa 1.6.2011 bola vo veci vypočutá zamestnankyňa oznamovateľa - Daňového úradu XXXXX XXXXX splnomocnená na zastupovanie Daňového úradu XXXXX v tomto trestnom konaní. XXXXX len zopakovala a potvrdila skutočnosti uvedené v trestnom oznámení a zopakovala spôsob výpočtu výšky daňovej povinnosti učenej podľa pomôcok, nakoľko sa Daňovému úradu XXXXX nepodarilo pri daňovej kontrole za rok 2006 získať žiadne účtovné a daňové doklady spoločnosti

XXXXX, s.r.o. takisto potvrdila, že Daňový úrad trvá na daňovom nedoplatku na dani z príjmu právnických osôb vo výške 7.218 391,- Sk (239.606,69,- Eur).

Dňa 12.04.2012 bol ku skutku vypočutý svedok XXXXX – konateľ spoločnosti XXXXX s.r.o., ktorý potvrdil, že so spoločnosťou XXXXX, s.r.o. v roku 2006. Spoločnosť XXXXX, s.r.o. pre ich spoločnosť zabezpečovala cestou subdodávky rôzne murárske a stavebné práce a potvrdil aj pravosť vystavených dodávateľských faktúr v celkovej výške 19.683.991,60,- Sk (653.388,82,- Eur) od spoločnosti XXXXX za vykonané práce.

Dňa 16.07.2012 bol uskutočnený výsluch svedka XXXXX, konateľa spoločnosti XXXXX s.r.o. a bývalého konateľa spoločnosti XXXXX s.r.o. XXXXX sa vyjadril, že so spoločnosťou XXXXX s.r.o. prostredníctvom svojich firiem spolupracoval pri dodávkach rôznych železných a neželezných materiálov z likvidovaných priemyselných podnikov. Medzi spoločnosťami svedka XXXXX a obvineného XXXXX boli podpísané zmluvy o dielo na vykonanie rôznych činností pri likvidácii kovového materiálu. XXXXX rovnako potvrdil pravosť vystavených dodávateľských faktúr na spoločnosť XXXXX s.r.o. v celkovej výške 13.905.232,- Sk (461.569,14,- Eur) a na spoločnosť XXXXX s.r.o. v celkovej výške 4.844.600,- Sk (160.811,26,- Eur).

V čase vydania uznesenia o začatí trestného stíhania sa obvinený XXXXX nachádzal mimo územia Slovenskej republiky v štáte Nikaragua, kde mu boli podľa jeho vyjadrenia v januári 2009 odcudzené cestovné doklady, čo doložil aj potvrdením z miestnej polície do spisu, nové cestovné doklady sa mu podarilo vybaviť cestou Veľvyslanectva Španielskeho kráľovstva až v máji 2011. Na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu č. XXXXX vydaného Okresným súdom XXXXX XXXXX dňa XXXXX, na základe právoplatného odsúdenia za trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery podľa 176 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31.12.2005 a za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1., ods. 4 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31.12.2005 z dôvodu, že odsúdený XXXXX nenastúpil výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, bol zadržaný španielskymi policajnými orgánmi dňa XXXXX po prilete zo San José, Costa Rica a po rozhodnutí Španielskeho kráľovského súdu bol dňa 28.07.2011 na letisku Barajas v Madride odovzdaný na vydanie do Slovenskej republiky. Po vykonanom presune bol dňa XXXXX umiestnený v ÚVToS XXXXX. Obvinený XXXXX s extradíciu nesúhlasil a nevzdal sa zásady špeciality.

V počas výsluchu vo výkone trestu odňatia slobody ku skutku uviedol, že využíva svoje právo podľa 130 ods. 2 Trestného poriadku a odmieta vypovedať.

Dňa 02.06.2015 bol v prítomnosti svojho zvoleného obhajcu XXXXX opätovne vypočutý obvinený XXXXX. Uviedol, že počas jeho konania v mene spoločnosti XXXXX, s.r.o. si vždy riadne plnil daňové povinnosti voči príslušným orgánom. Výšku daňovej povinnosti si počítal sám prostredníctvom certifikovaného účtovného programu. V čase, keď spoločnosť v mesiacoch jún – júl 2007 predával XXXXX, si nebol vedomý žiadnych nedoplatkov alebo iných podlížností voči Daňovému úradu XXXXX. Novému vlastníkovi odovzdal všetku dokumentáciu o chode spoločnosti aj jej účtovníctvo. Uviedol, že nevie nič o tom, že by v čase jeho vedenia bola

spoločnosť Daňovým úradom XXXXX vyzvaná na splnenie dodatočnej daňovej povinnosti. Pri vykonávaní daňovej kontroly v roku 2007 s pracovníkmi daňového úradu spolupracoval, zúčastnil sa ústneho pojednania a odovzdal na výzvu požadované doklady. O ďalší chod spoločnosti sa už od jesene 2007 nezaujímal, spoločnosť už v tom čase mala iného konateľa – XXXXX. So spoločnosťami XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. v tom čase riadne obchodoval a uhrádzal nimi vystavené faktúry. Ku konkrétnym faktúram a obchodom z roku 2006 sa už pre odstup času vyjadriť nevedel.

Dňa 28.10.2015 bola k veci vypočutá zamestnankyňa Daňového úradu XXXXX XXXXX – pracovníčka oddelenia daňovej kontroly. Ako splnomocnená zástupkyňa poškodeného subjektu popísala celý priebeh daňovej kontroly v spoločnosti XXXXX, s.r.o. Vzhľadom nato, že sa vtedy nepodarilo od spoločnosti zabezpečiť žiadne písomné doklady k daňovej kontrole a nepodarilo sa predvolať na ústne pojednávanie ani vtedajšieho konateľa spoločnosti XXXXX, tak pristúpil Daňový úrad XXXXX k procesu určovania dane podľa pomôcok, ktorými určil výšku predpokladanej daňovej povinnosti na dani z príjmu právnických osôb v rozsahu 7.258 347,- Sk (vo vtedajšej mene) a tú porovnal s výškou dane z príjmu právnických osôb priznanou spoločnosťou za rok 2006 vo výške 39.956,- Sk. Vzniknutý rozdiel vo výške 7.218 391,- Sk následne daňový úrad uviedol vo svojom trestnom oznámení zo dňa 27.08.2009 ako výšku daňového nedoplatku. Svedkyňa Ing. XXXXX sa z titulu svojej pozície nevedela vyjadriť k prípadnému nároku na náhradu škody v trestnom konaní a odkázala orgány činné v trestnom konaní na správcu dane.

Dňa 28.01.2016 bola k veci vypočutá zamestnankyňa Daňového úradu XXXXX XXXXX – správkyňa dane subjektu XXXXX, s.r.o. V čase konania výsluchu bola správkyňou dane predmetného subjektu jeden rok a dva mesiace. Uviedla, že daňový subjekt XXXXX s.r.o. podal daňové priznanie k dani z príjmu právnickej osoby za rok 2006, v ktorom priznal daň vo výške 39.956,- Sk. Z daňového spisu zistila tiež informáciu, že sa v tomto daňovom subjekte vykonala daňová kontrola. Na čí podnet, to svedkyňa Fáziková uviesť nevedela. Výsledkom daňovej kontroly ale bolo určenie dane z príjmu právnickej osoby podľa pomôcok, nakoľko tento daňový subjekt pri kontrole nespupracoval, a to vo výške 7.258 347,- Sk, pričom rozdiel medzi daňou priznanou daňovým subjektom a daňou vypočítanou Daňovým úradom predstavoval sumu 7.218 391,- Sk (239.606,68,- Eur). Táto suma predstavovala daňový nedoplatok spoločnosti XXXXX s.r.o. na dani z príjmu právnickej osoby za rok 2006. K jeho úhrade však do marca 2014, konkrétne do 14.03.2014 neprišlo. Týmto dňom totiž došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na Slovenskú konsolidačnú a.s. Od marca 2014 teda Daňový úrad XXXXX už nemá dispozíciu nad touto pohľadávkou, ani nad jej vymáhaním. Ďalej svedkyňa XXXXX uviedla, že spoločnosť XXXXX s.r.o. podala posledné daňové priznanie k dani z príjmu právnickej za rok 2006. Od tohto daňového obdobia spoločnosť žiadne ďalšie daňové priznanie k dani z príjmu právnickej osoby už nepodala. Na každoročnú výzvu Daňového úradu, aby si túto povinnosť splnila spoločnosť nereaguje, zásielky sa z adresy jej sídla vracajú ako „adresát neznámy“ a spoločnosť takisto neuhrádza vyrubené pokuty, ktoré jej Daňový úrad ukladá za to, že si neplní svoje zákonné povinnosti. Spoločnosť podľa jej názoru existuje len formálne, v obchodnom registri a pokiaľ nepride k jej výmazu, musí ju daňový úrad každý rok vyzvať na podanie daňového priznania a ak ho nepodá, tak ju musí pokutovať. Na otázku vyšetrovateľa uviedla, že ona sama nikdy osobne nestretla so žiadnou osobou konajúcou v mene spoločnosti XXXXX s.r.o.

Dňa 28.01.2016 bol k veci vypočutý ako svedok bývalý konateľ spoločnosti XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. XXXXX. Vo svojej výpovedi popísal vtedajšie obchodné styky so spoločnosťou XXXXX s.r.o. a jej konateľom XXXXX. Jeho spoločnosť bola dodávateľom železného šrotu pre spoločnosti XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. Vzhľadom na takmer 10 ročný časový odstup sa však svedok Farenzena nevedel jednoznačne vyjadriť ku konkrétnym dodávateľským faktúram od spoločnosti XXXXX s.r.o. z roku 2006 nachádzajúcim sa vo vyšetrovacom spise, ktoré Daňový úrad XXXXX použil ako pomôcku pri výpočte daňovej povinnosti za rok 2006 pre túto spoločnosť. Taktiež uviedol, že on ako konateľ spoločností prichádzal do styku s účtovnými dokladmi len minimálne.

Dňa 22.02.2016 bol vypočutý splnomocnený zástupca spoločnosti XXXXX a.s. XXXXX. Vo svojej výpovedi uviedol, že na základe zmluvy o postúpení daňových nedoplatkov č.XXXXX zo dňa 13.03.2014 boli na XXXXX a.s. z Finančného riaditeľstva XXXXX postúpené pôvodné pohľadávky Daňového úradu XXXXX v celkovej 239.936,85,- Eur týkajúcej sa spoločnosti XXXXX s.r.o. Do dňa výsluchu nebola zo strany dlžného subjektu uhradená žiadna časť pohľadávky. Ako dôkaz do vyšetrovacieho spisu JUDr. XXXXX založil zmluvu o postúpení pohľadávok aj s jej prílohou č. 1. Keďže predmetom vyšetrovania postúpená pohľadávka za obdobie roku 2006, ďalšie postúpené pohľadávky z rokov 2013 z roku 2015 do tohto trestného konania nezahŕňame. Vzhľadom nato, že predmetom obvinenia je suma 21.210,58,- Eur (638.990,- Sk), tak s touto sumou sa stotožňujú a pripájajú sa k trestnému stíhaniu a Slovenská konsolidačná a.s. si uplatňuje si nárok na náhradu škody v tejto sume 21.210,58,- Eur. Postúpená pohľadávka nebola doposiaľ vymožená.

V spise sa ďalej nachádzajú trestné oznámenia daňového úradu, odborné vyjadrenie znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie – účtovníctvo a daňovníctvo, podklady Okresného súdu XXXXX XXXXX, správy Okresného súdu XXXXX XXXXX zatýkací rozkaz, európsky zatýkací rozkaz, správa Sirene, výpisy z obchodného registra, lustrácie, výpis z UZVaJS, previerka pobytu XXXXX, fotokópia náhradného cestovného dokladu, potvrdenie o odcudzení dokladov, rozsudok súdu Španielskeho kráľovstva, vysvetlenie k zásade špeciality v trestnom práve, aktuálne lustrácie na obvineného, správa o dĺžke pobytu obvineného vo výkone trestu, lustrácie AVIZO, úradné záznamy, odpoveď od Slovenskej konsolidačnej a.s., odpis z registra trestov a ostatný listinný dôkazový materiál.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada spoľahlivého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností (obsiahnutá v § 2 ods. 10 TP). Podľa tejto zásady sú orgány činné v trestnom konaní povinné postupovať tak, aby bol z ich strany v prípravnom konaní spoľahlivo zistený skutkový stav a neexistovali by také pochybnosti, ktoré by mohli ovplyvniť podanie návrhu na niektoré z konečných opatrení voči obvinenému. V tomto prípade však doposiaľ zistený skutkový stav, po pomerne rozsiahlom dokazovaní, bez dôvodných pochybností, ale podľa môjho názoru nie je. Výrazný časový odstup od skutku už pri podaní trestného oznámenia, pri následnom vyšetrovaní neumožňoval získať také jednoznačné svedecké výpovede, ktoré by potvrdzovali vinu obvineného za skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Samotná pracovníčka Daňovej kontroly podpísaná pod protokolom z tejto kontroly sama ani nedávala podnet na podanie trestného stíhania. Okrem

toho ona, ani správkyňa dane tohto subjektu neboli zo svojho postavenia schopné vyčísliť vôbec výšku prípadnej spôsobenej škody, čo je jedna z obligatórnych náležitostí skutkovej podstaty zločinu skrátania dane a poistného tak, ako je v § 276 ods. 1 až ods. 4 Trestného zákona definovaný.

Ďalším aspektom vyššie uvedeného rozhodnutia a postupu je to, že určovanie rozsahu daňovej povinnosti v daňovom konaní podľa zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov pre potreby dovyrubenia dane jej správcom sa v protiklade k posudzovaniu otázky skrátania dane v trestnom konaní spravuje zásadne odlišným právnym režimom a určenie výšky dane, ku ktorej dospel správca dane podľa pomôcok.

Zásadný rozdiel medzi daňovým a trestným konaním spočíva v povinnosti štátneho orgánu niesť dôkazné bremeno. V daňovom konaní je správca dane oprávnený preniesť dôkazné bremeno na daňovníka čo znamená, že na skutočnosti uvádzané v daňovom priznaní, ktoré sa daňovníkovi nepodarí preukázať, sa pri určovaní výšky daňovej povinnosti neprihliada. Stanovovanie výšky dane pomocou pomôcok – listiny, výpisy z verejných záznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpovede svedkov v iných daňových veciach, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, ako aj jemu podobných daňových subjektov – sa deje tzv. kontumačným spôsobom, pričom súčasné použitie metódy dokazovania a určenie dane podľa pomôcok je neprípustné, hoci aj spomínané určenie dane podľa pomôcok musí byť spoľahlivé, dôvodné a v konečnom dôsledku zákonné, nebude možné v trestnom konaní takto podľa pomôcok určiť výšku dane považovať automaticky za rozsah skrátania dane nielen z dôvodu absencie úmyslu páchatel'a vzťahujúceho sa k predmetnému následku trestného činu, ale tiež v dôsledku absencie spoľahlivého preukázania objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného daňového deliktu.

V tomto smere je nutné pripomenúť, že v daňovom konaní platí tzv. obrátené dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte a jednotlivé skutočnosti podstatné pre určenie daňovej povinnosti musí preukazovať daňový subjekt a ak ich nepreukáže, je správca dane oprávnený postupovať podľa domniek (predpokladov) uvedených v príslušných daňových predpisoch a daň sa preto určí tak, že správca dane zvýši sumu, ktorú nemožno zahrnúť, podľa daňových predpisov, do daňových výdavkov a tak upraví hospodársky výsledok daňového subjektu za zdaňovacie obdobie. Pri dokazovaní v daňovom konaní teda správca dane preukazuje len existenciu, respektíve neexistenciu skutočností rozhodujúcich pre určenie výšky dane a daňový subjekt preukazuje pravdivosť údajov uvedených v daňovom priznaní.

Uvedené postupy správcu dane však neplatia a ani nemôžu platiť pre trestné konanie, kde je práve úlohou orgánov činných v trestnom konaní dokazovať všetky rozhodné skutkové okolnosti, t.j. dokazovať či, akým spôsobom a v akej výške bola príslušná daň skrátaná, prípadne nezaplatená alebo neodvedená, teda nemôže pri svojich rozhodnutiach vychádzať len z domnienky, že ak daňový subjekt, podľa názoru správcu dane, hodnoverne nepreukázal niektoré svoje výdavky, ktoré by ho oprávňovali znížiť základ dane, tak úmyselne skrátal daň.

Vzhľadom nato, že v tomto prípade nový konateľ spoločnosti XXXXX s.r.o. pán XXXXX (miesto jeho pobytu je neznáme) s Daňovým úradom pri vykonávaní daňovej kontroly v roku 2007 nespolupracoval, nepredložil na výzvu účtovníctvo spoločnosti, ktoré sa následne nepodarilo zaistiť ani orgánom činným v trestnom konaní a ktoré by mohlo hodnoverne preukázať, či vyvrátiť pochybnosti o výške daňovej povinnosti spoločnosti XXXXX s.r.o. pre daň z príjmu právnických osôb za rok 2006 a tým bez dôvodných pochybností preukázať vinu obvineného XXXXX som toho názoru, že zabezpečené dôkazy a zistený skutkový stav nie je tak jednoznačný, aby bol podkladom pre odsudzujúci rozsudok, v prípade podania obžaloby na obvineného XXXXX. Taktiež sa už v trestnom konaní vyčerpali možnosti, ako získať ďalšie dôkazy, ktoré by boli pre potvrdenie viny obvineného kľúčové.

Zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona sa dopustí ten, kto v značnom rozsahu skrátí daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody na štyri až desať rokov.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Vyhodnotením vyššie citovaných kľúčových dôkazov v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku som dospela k názoru, že v priebehu prípravného konania napriek zabezpečeniu a vykonaniu všetkých dostupných dôkazov sa nepodarilo hodnoverne preukázať, že obvinený XXXXX sa dopustil vyššie uvedeného zločinu tak, ako je to konštatované v uznesení o vznesení obvinenia., prípadne že by sa dopustil iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedenú dôkaznú situáciu je potrebné konštatovať, že vykonaným vyšetrovaním nedošlo k zabezpečeniu takých usvedčujúcich dôkazov (naplneniu objektívnej a hlavne subjektívnej stránky trestného činu) voči obvinenému XXXXX zo stíhaného skutku a je nepochybné, že skutok obvineného nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podstata skrátene dane spočíva v akomkoľvek úmyselnom konaní páchatel'a, ktorým dosiahne, že mu príslušný orgán daň vôbec nevymeria alebo mu ju vymeria v nižšej ako zákonom určenej sume, pokiaľ bola skrátaná v nie malom rozsahu.

Skrátením dane nie je však iba neodvedenie alebo vyrubenie dane. Takáto dávka sa predpísaným spôsobom vymáha.

Pri posudzovaní otázky, či boli daň alebo poistné skrátané najmenej v malom rozsahu, a teda či ide o trestný čin, nie je súd viazaný vyjadrením finančných, resp.

správnych orgánov o výške skrátenia dane alebo poistného a ani právoplatným a vykonateľným rozhodnutím príslušného finančného alebo správneho orgánu o výške skrátenia dane alebo poistného. Tieto závery môžu orgánom činným v trestnom konaní byť len určitou pomôckou v trestnom konaní, avšak v žiadnom prípade nemôžu pri svojich rozhodnutiach vychádzať len z domnienky, že ak daňový subjekt podľa názoru správcu dane hodnoverne nepreukázal niektoré svoje výdavky, ktoré by ho oprávňovali znížiť základ dane, tak úmyselne skrátil daň.

Samotná skutočnosť, že výška daňového nedoplatku, teda základ dane a tým aj daňová povinnosť bola správcom dane určená na základe pomôcok, teda domnienky, pretože daňový subjekt nepreukázal všetky výdavky uvedené v daňovom priznaní, to ale samo osebe neznamena, že takéto výdavky neboli alebo nemohli byť daňovým subjektom v skutočnosti aj vynaložené. Preto z hľadiska trestno-právneho nepreukázané výdavky neznamenajú neexistujúce (fiktívne) výdavky a už vôbec nemožno nepreukázanie určitých výdavkov stotožňovať so skrátením dane.

Taktiež preskúmaním spisového materiálu som nezistila, že by obvinený XXXXX svojím konaním naplnil skutkovú podstatu iného trestného činu uvedeného v Trestnom zákone XXXXX XXXXXXXXXXXX bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté prípadné nároky na náhradu škody poškodenou stranou, ktorá si ich môže uplatňovať cestou občiansko-súdneho konania na miestne príslušnom okresnom súde.

Vzhľadom na tieto skutočnosti mám za to, že v danom prípade boli splnené zákonné predpoklady pre postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Zdenka Demeterová
prokurátorka